

Arrest

nr. 317 810 van 2 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. TERMONIA**
 Houtmarkt 22
 3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 december 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 februari 2007 België binnen met zijn identiteitskaart en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 27 september 2007 beslist de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 29 januari 2008 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 28 februari 2008 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 april 2008 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

1.3. Op 9 april 2008 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 15 april 2008 neemt de DVZ een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

1.4. Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten dient verzoeker op 24 april 2008 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 5 juni 2008 neemt de DVZ een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

1.5. Op 29 april 2009 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 11 mei 2009 neemt de DVZ een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

1.6. Op 12 september 2014 dient verzoeker, zonder het Belgisch grondgebied te hebben verlaten, een zesde verzoek om internationale bescherming in. Na dit verzoek op 30 oktober 2014 in overweging te hebben genomen, neemt de toenmalige adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) op 26 januari 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 4 september 2015 bevestigt de Raad deze beslissing.

1.7. Op 9 oktober 2017 dient verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in. Op 5 december 2017 neemt de toenmalige commissaris-generaal een beslissing tot weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.8. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen op 8 juni 2022 België opnieuw binnen met een paspoort na een verblijf in Irak en Duitsland en dient op 10 juni 2022 een achtste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Dohuk, Noord-Irak. U zou eind januari 2007 Irak hebben verlaten en dit uit vrees te worden gedood door de familie van B(...) K(...), een Koerdisch meisje met wie u een geheime relatie zou hebben gehad. U reisde via Turkije naar België waar u op 1 februari 2007 zou zijn aangekomen en diezelfde dag een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Op 1 oktober 2007 werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en omdat de situatie in Noord-Irak toen niet van die aard was dat er voor burgers een reëel risico bestond op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U diende beroep in tegen deze weigeringsbeslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) doch op 29 januari 2008 bevestigde de RvV de weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal. U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 28 februari 2008, een tweede verzoek in. Op 1 april 2008 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter tot een weigering van in overwegingname van uw asielaanvraag (bijlage 13quater).

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende op 9 april 2008, een derde verzoek in. Op 15 april 2008 werd door de DVZ opnieuw besloten tot een weigering van in overwegingname van uw asielaanvraag.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, diende u op 24 april 2008 een vierde verzoek in doch op 5 juni 2008 besliste de DVZ wederom uw verzoek niet in overweging te nemen.

Op 29 april 2009 verklaarde u zich vervolgens voor een vijfde keer vluchteling in. Ook dit verzoek werd echter op 11 mei 2009 door de DVZ niet in overweging genomen.

U, die verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten, diende voorts op 12 september 2014 een zesde verzoek in. In het kader van dit verzoek besliste de Commissaris-generaal op 28 januari 2015 weerom tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 4 september 2015 bevestigde de RvV deze weigeringsbeslissing in zijn beroep.

Nadat ook uw zesde asielaanvraag werd afgewezen, verliet u het Belgische grondgebied en reisde u naar Duitsland. U ging er zich informeren naar de mogelijkheden om te huwen met uw verloofde om zo uw verblijfsstatus in Europa te regelen. Nadat u in Duitsland een negatief antwoord kreeg op uw vraag naar de mogelijkheid om uw verblijf via een huwelijk te regelen, keerde u terug naar België.

Op 9 oktober 2017 diende u een zevende verzoek in. U verwees weerom naar uw voorgaande problemen in Irak omwille van uw relatie met B(...) en hield vol dat u door haar familie zou gedood worden in geval van een terugkeer. U haalde voorts ook een vrees aan te worden vermoord door de militie Al Hashed al Shaabi. Tot slot merkte u nog op dat er oorlog heerste in Koerdistan wat het voor u ook onmogelijk maakte om terug te keren naar uw land. U legde geen documenten neer ter staving van uw zevende asielaanvraag. In het kader van dit verzoek besliste de Commissaris-generaal op 5 december 2017 weerom tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 12 december 2017 bent u vrijwillig vanuit België naar Irak teruggekeerd. U verbleef eerst in de stad Semel (Dohuk), waar u in april 2018 bent gehuwd. Nadien vestigde u zich met uw echtgenote in het dorp Ore (Dohuk).

Er waren spanningen tussen Turkije en de PKK waardoor veel aanvallen en tegenaanvallen plaatsvonden. U voelde zich niet veilig en besloot op 9 november 2018 terug uit Irak te vertrekken. U ging dan met uw echtgenote naar Duitsland. In de periode nadien keerde u vier à vijf keer legaal terug naar Irak om uw familie te bezoeken. U verbleef meestal in het dorp Ore (Dohuk) en ging af en toe naar de stad Semel (Dohuk). U verbleef telkens ongeveer een maand in Irak, behalve in 2020 toen u omwille van de corona-crisis een vijftal maanden in Irak diende te blijven. De laatste keer dat u in Irak verbleef dateert van 25 juli 2021 tot 18 augustus 2021.

Uw relatie met uw echtgenote liep spaak, waardoor uw verblijfsdocument in Duitsland niet werd hernieuwd. U keerde dan terug naar België en diende op 10 juni 2022 een achtste verzoek om internationale bescherming in. U verklaart in 2010 aan uw stage te zijn begonnen bij ROJ tv en later bij STERK tv. U werkte er op contractuele basis als cameraman van 2011 tot 2013. Rond februari 2013 zou u in België van mensensmokkel beschuldigd zijn geweest en werd u vervolgens opgesloten. Uw werkgever was toen genooddacht uw contract stop te zetten, maar tot op heden filmt u af en toe nog voor hen bij bepaalde evenementen. Aangezien men geen bewijzen tegen u had, kwam u na een drietal maanden vrij uit de gevangenis. Aangezien uw verblijfsvergunning aan uw werk was verbonden en uw contract werd stopgezet, werd ook uw verblijfsvergunning niet verlengd.

Toen u in 2017 naar Irak was teruggekeerd werd u door de politie ondervraagd over uw activiteiten bij STERK tv, omdat de Koerdische autoriteiten deze zender linkten aan de PKK. In april 2018 werd u nogmaals opgeroepen door de asayesh met vragen omtrent uw activiteiten. U bent toen een nacht bij hen moeten blijven en hebt dan moeten beloven zich niet meer met de PKK in te laten en ter beschikking te blijven voor verdere ondervragingen indien nodig. Uw broer diende zich hiervoor garant te stellen, waarna u werd vrijgelaten. Hierna vestigde u zich met uw echtgenote in het dorp Ore. U bleef video's opnemen voor STERK tv en in juni 2018 vroeg de PKK u hen te helpen en te voorzien van kleding en materiaal. U maakte hen duidelijk dat u hierop niet kon ingaan aangezien u beloofd had aan de Koerdische autoriteiten geen contact te hebben met de PKK. Daarnaast was u ook bang dat de PKK vergelding zou nemen indien u niet op hun eis zou ingaan. Uiteindelijk bracht u vanaf juli 2018 toch een drietal keer goederen naar de PKK, hoewel u beseftte dat dit gevaar voor u en uw familie met zich kon meebrengen. U deed dit vooral ook uit woede voor de Turkse bombardementen. U vond immers dat de Koerdische regering te weinig daadkracht toonde en zelfs naliet te berichten over de wantoestanden. De PKK probeerde op z'n minst de Turken tegen te houden die de regio inpalmde. U voelde zich in het oog gehouden door de Koerdische autoriteiten en vreesde dat de situatie zou escaleren. Daarom verliet eerst uw echtgenote Irak en vertrok u ook op 9 november 2018. U keerde nadien nog verschillende keren naar Irak terug. Toen u in juli 2021 in Irak was, bezorgde u op hun vraag een laptop aan leden van de PKK. De Koerdische autoriteiten kwamen hiervan op de hoogte en volgens hun informatie zou u ook brieven van de PKK naar het buitenland hebben bezorgd en omgekeerd. Omwille hiervan werd in december 2021 uw broer gearresteerd. Hij werd gedurende vijf dagen vastgehouden omdat u niet zoals beloofd ter beschikking was gebleven. U werd beschuldigd van spionage voor de PKK. Na bemiddeling werd uw broer toch vrijgelaten. Indien u naar Irak zou terugkeren, vreest u onmiddellijk te worden gearresteerd en ofwel veroordeeld te worden tot een lange gevangenisstraf of te worden geëxecuteerd.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw paspoort (d.d. 10/6/'20) en uw Duitse verblijfskaart (d.d. 13/8/'20). U legt tevens kopieën voor van uw Duitse duldungs-kaart (d.d. 2/12/'21), documenten in verband met uw echtscheiding, uw arbeidscontract en loonfiches van STERK tv, foto's van uw

werk als cameraman en artikels in verband met journalisten in Koerdistan. U legt tevens een usb stick voor met foto's en video's van uw werk als cameraman.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Bijgevolg staat de beoordeling van uw eerste verzoek vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uw volgende zes verzoeken werden niet in overweging genomen aangezien u op geen enkel moment elementen kon aanbrengen die de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas konden weerleggen of nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Het CGVS beschikte evenmin over dergelijke elementen.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat de redenen waarom u eerder verschillende verzoeken had ingediend, met name de vermeende stamproblemen, hoe dan ook niet meer actueel zijn. U geeft zelf expliciet aan dat deze niet meer aan de orde zijn. De vader van het meisje met wie u een geheime relatie zou hebben gehad, zou ondertussen zijn overleden. Bovendien werd een geldsom betaald aan de familie, waardoor het - voordien overigens ongeloofwaardig bevonden probleem - zou zijn opgelost (CGVS p.19-20).

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige verzoek moet worden benadrukt dat deze evenmin overtuigen.

U verklaart de Koerdische autoriteiten te vrezen omdat u er omwille van uw activiteiten als cameraman voor STERK tv van verdacht werd geaffilieerd te zijn aan de PKK. U werd er tevens van beschuldigd voor hen te spioneren.

Vooreerst erkent het CGVS dat journalisten en mensen die in de media werken problemen kunnen ondervinden. Het is echter niet zo dat elke journalist of online activist een risico op vervolging loopt. U dient aldus aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een individuele vrees voor vervolging bestaat. U slaagt hier echter niet in. De artikels die u voorlegt met betrekking tot journalisten in Koerdistan ter staving van uw vrees voor vervolging, hebben geen betrekking op u persoonlijk (CGVS p.10-11).

Een journalistiek profiel kan in specifieke gevallen een bepaald risico met zich meebrengen. De ernst van dit risico varieert echter naargelang de specifieke kenmerken van het profiel en de activiteiten van de persoon in kwestie alsook van de welbepaalde context waarin deze zich bevindt. U beweert reeds sinds 2010 activiteiten als cameraman te hebben uitgeoefend, maar vermeldde hierover nooit iets in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming omdat u toen een andere vrees koesterde, dewelke niet aan uw werkzaamheden was gelieerd. U vond het dan ook niet nodig deze werkzaamheden te vermelden (CGVS p.9). U stopte bovendien reeds bij uw terugkeer naar Irak in 2017 met uw journalistieke Facebookactiviteiten, uit vrees dat

dit u of uw familieleden problemen zou kunnen bezorgen (CGVS p.12). Tot op heden zou u wel nog steeds uw activiteiten als cameraman blijven uitoefenen.

Verder moet worden vastgesteld dat uw voortdurende heen en weer reizen naar Irak in de periode tussen 2017 en 2021 een ernstige tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid en de ernst van de heden aangebrachte asielmotieven. Indien de problemen met de Koerdische overheid dermate ernstig waren – in die zin dat u tot op heden vreest voor uw leven – kan logischerwijs verondersteld worden dat u niet telkenmale vrijwillig zou zijn teruggekeerd naar dit land doch de kans uzelf in veiligheid te brengen met beide handen zou gegrepen hebben op één van de momenten dat u zich reeds buiten Irak bevond. Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat u de keuze maakte om steeds opnieuw, en dit op legale wijze gebruik makend van uw eigen paspoort, telkens het land in en uit te blijven reizen. Dat u daarenboven telkens probleemloos het land kon uitreizen, wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van de Koerdische autoriteiten, zoals u wil laten uitschijnen, geen sprake is (CGVS p.4, 17). Uw bewering dat de autoriteiten niet op de hoogte waren van het feit dat u vanuit Koerdistan teruggekeerd was naar Europa, is daarenboven ook zeer opmerkelijk aangezien u legaal het land verlaten had.

Het is wat dit betreft overigens zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat u, hoewel u besepte welk risico hieraan verbonden was, zowel voor u als uw familieleden, toch besloot uw activiteiten als cameraman te blijven verderzetten en zelfs ook nog goederen te gaan leveren aan de PKK, wetende dat de Koerdische autoriteiten u reeds in het vizier hadden. Dit is weinig geloofwaardig. U werd volgens uw verklaringen zelfs reeds een eerste keer ondervraagd bij uw aankomst in Irak in 2017. Enkele maanden later werd u een tweede keer ondervraagd en diende uw broer zich garant te stellen voor u. U bleef nadien nog enkele maanden in Koerdistan en kwam ook na uw vertrek naar Duitsland nog verschillende keren naar Koerdistan, zonder verder nog in aanraking te komen met de Koerdische autoriteiten (CGVS p.4-5, 13-18). Dit wijst er op dat aan minstens de ernst van uw beweerdde vervolging door de Koerdische overheid omwille van uw journalistieke activiteiten en uw voorgehouden hulp aan de PKK geen geloof kan worden gehecht.

U stelt dat zowel u als uw broer, op verschillende momenten, werden gearresteerd. U kan evenwel geen enkel begin van bewijs voorleggen die uw arrestatie of de arrestatie van uw broer kan staven. Nochtans had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel degelijk expliciet melding gemaakt van een tegen u uitgevaardigd arrestatiebevel. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), beweert u echter dat er enkel mondeling gezegd zou zijn dat u diende gearresteerd te worden omdat u ervan verdacht werd spion te zijn (CGVS p.17). Dat u hierover afwijkende verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer ten zeerste wankelen.

Het feit dat uw broer na bemiddeling kon vrijkomen zonder dat u zich terug bent gaan aanmelden, vormt tevens een indicatie voor het feit dat de Koerdische autoriteiten het in werkelijkheid niet ernstig op u gemunt hebben. Hij heeft zelfs zijn werk als peshmerga terug kunnen opnemen en het gaat goed met hem, zo stelt u.

Het feit dat u als spion voor de PKK zou worden beschouwd omdat u een laptop aan hen bezorgde en er tevens van verdacht wordt brieven te hebben bezorgd en daarom zou worden geëxecuteerd, is verder slechts een blote bewering van uwentwege dewelke u op generlei wijze hard kunt maken. Sinds de vermeende arrestatie van uw broer in 2021 werd op geen enkele manier meer duidelijk gemaakt dat u nu nog gevisieerd zou worden. Nergens haalt u aan dat uw familieleden nadien aan u gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Ze verblijven allen nog in hun oorspronkelijke regio (CGVS p.6-7, 16-19). Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat u bij terugkeer gevisieerd zou worden. Zeer frappant is ook dat u er zelfs niet van op de hoogte bent of er intussen een vonnis tegen u zou zijn uitgevaardigd. U hebt niet eens de moeite genomen zich hierover te informeren (CGVS p.18). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Het feit dat uw Duitse verblijfsvergunning reeds verliep op 13 november 2021 en dat u nadien geen verzoek om internationale bescherming indiende in Duitsland, maar wachtte tot 10 juni 2022 om in België nogmaals een verzoek in te dienen, relativeert eens te meer de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees eens te meer (CGVS p.3, 20).

Wat betreft de confrontaties tussen de PKK en Turkse troepen waarvan u melding maakt, dient te worden opgemerkt dat dit zich situeert in de grensregio met Turkije. U kunt zich echter terug in Semel vestigen, waar u vroeger hebt verbleven en waar zich momenteel ook nog steeds een deel van uw familieleden bevinden, zonder daar problemen te ondervinden (CGVS p.4-7, 14).

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen, moet worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

vluchtelingenstatus, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf), en de COI Focus Irak : Veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 13 september 2023 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidsincidenten_in_de_koerdische_autonome_regio_kar_20230928.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal

burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers.

Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de

spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de PKK in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en –ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. Wat de provincie Dohuk betreft, situeren deze incidenten zich voornamelijk in de bergachtige en dunbevolkte gebieden in het noordoosten. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijke aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in uw regio van herkomst, het district Sumel gelegen in de provincie Dohuk, thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld aldaar, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De overige door u neergelegde documenten vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. Uw paspoort (d.d. 10/6/20), uw Duitse verblijfskaart (d.d. 13/8/20) en de kopieën van uw Duitse duldingskaart (d.d. 2/12/21) en de documenten in verband met uw echtscheiding tonen louter uw persoonsgegevens aan, doch deze elementen staan in voorgaande niet ter discussie. Uw arbeidscontract en loonfiches van STERK tv, de foto's van uw werk als cameraman en de usb stick met foto's en video's van uw werk als cameraman, betreffen uw beroepsactiviteiten en werkzaamheden als cameraman. Zoals reeds opgemerkt wordt er niet getwijfeld aan uw profiel als cameraman. De voorgelegde documenten tonen echter niet aan dat u Irak, omwille van nood aan internationale bescherming, diende te verlaten dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren. Volledigheidshalve kan aan dit nog worden toegevoegd dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Documenten kunnen bovendien enkel een geloofwaardig relaas ondersteunen, maar kunnen de aannemelijkheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk

verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/6, § 5, 57/6/2, § 1 en 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker citeert enkele van de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in het kader van huidig volgend verzoek aangebrachte nieuwe elementen.

Vervolgens citeert verzoeker de artikelen 57/6/2, § 1 en 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat de commissaris-generaal *“in de fout gaat door verzoekers huidige verzoek om internationale bescherming te beschouwen als een volgend verzoek en niet als een compleet nieuw verzoek om internationale bescherming, dat los staat van zijn eerdere verzoeken in België”*. Hij licht toe dat zijn zevende verzoek om internationale bescherming dateert van oktober 2017, bijna vijf jaar voor huidig verzoek. Verzoeker stelt in 2017 teruggekeerd te zijn naar Irak en wijst erop dat zijn huidig verzoek wordt gedaan op basis van gebeurtenissen in het jaar 2021, waardoor zijn huidig verzoek niets te maken heeft met zijn eerdere verzoeken in België. Verzoeker meent dat hij bijgevolg niet onder het toepassingsgebied valt van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet. Voorts meent verzoeker dat de commissaris-generaal *“er verder ten onrechte vanuit gaat dat dit verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling (...) of voor subsidiaire bescherming (...) in aanmerking komt”*, aangezien het om compleet nieuwe feiten gaat die nooit eerder werden besproken. Verzoeker stelt dat het vreemd is te moeten constateren dat hij zijn werk bij STERK tv en de mogelijke vervolging hierdoor door de Koerdische autoriteiten aanhaalt als nieuw element en hij hierbij bewijsstukken voegt, maar de commissaris-generaal toch concludeert dat deze niet als nieuwe elementen kunnen worden beschouwd. Voorts stelt hij aangehaald te hebben dat zijn broer in december 2021 gearresteerd werd door de Koerdische autoriteiten, wat de rechtstreekse aanleiding was voor huidig verzoek om internationale bescherming. Op zijn minst had de commissaris-generaal zijn huidige beschermingsaanvraag als ontvankelijk moeten beschouwen en hem de kans moeten geven om in een volwaardige asielprocedure deze nieuwe elementen verder toe te lichten, aldus verzoeker.

Vervolgens citeert verzoeker artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat de bestreden beslissing elementen bevat waaruit blijkt dat de asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld. Verzoeker meent dat er geen rekening werd gehouden met alle relevante feiten in verband met Irak, met de door hem afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, met zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden en met zijn activiteiten in het buitenland die hem aan vervolging kunnen blootstellen. Verzoeker licht dit als volgt toe:

“Dat de verwerende partij onvoldoende rekening houdt met alle relevante feiten in verband met verzoekers herkomstland Irak, en meer specifiek met de situatie voor journalistieke medewerkers die kritisch zijn ten

opzichte van de autoriteiten in de Koerdische Autonome Regio. Zo stelt het EUAA-rapport over Irak (2022, stuk 2 in bijlage blz 97-98) duidelijk dat journalistieke profielen die kritiek hebben op de huidige Koerdische overheid het risico lopen op vervolging:

“(…)”

Dat ook Amnesty International aangeeft dat de mensenrechten in de Koerdische Autonome Regio in Irak niet gerespecteerd worden. Met name het recht op vrije meningsuiting en vergadering wordt met de voeten getreden en dit leidt regelmatig tot de arrestatie van journalisten (stuk 3 in bijlage):

“(…)”

Dat verzoeker, die als cameraman voor een zender die uitgesproken kritisch is voor de Koerdische autoriteiten en beschouwd wordt als spreekbuis van de PKK (stuk 4 in bijlage), dus wel degelijk risico loopt op vervolging door de Koerdische autoriteiten. Het gegeven dat hier niet op ingegaan werd door de verwerende partij maakt een schending uit van punt a) van bovenstaand wetsartikel;

Dat de verwerende partij verder ook geen rekening houdt met alle door verzoeker afgelegde verklaringen en documenten. Dit werd hierboven reeds besproken: verzoeker legde voor zijn huidige volgend verzoek bewijsstukken neer van zijn werkzaamheden voor het aan de PKK gelinkte STERK tv. Gezien de verwerende partij dit gegeven afwimpelt door eenvoudig te stellen dat zijn werkzaamheden hier niet ter discussie staan en het gegeven negeert dat verzoekers werkzaamheden hem door de aard van zijn werkgever in de problemen kunnen brengen, kan er onmogelijk gesteld worden dat er voldoende rekening werd gehouden met alle neergelegde stukken. Ook punt b) werd dus geschonden;

Dat de verwerende partij ook helemaal geen rekening houdt met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Zo wordt het verzoeker aangewreven dat hij een aantal keer terugkeerde naar Irak in de periode 2018-2021 en dat hij na de intrekking van zijn verbijfsstatus in Duitsland niet onmiddellijk een nieuwe asielaanvraag indiende. Verzoeker was echter geen erkend vluchteling of asielaanvrager in Duitsland gedurende de periode tussen 2018 en 2021, maar verbleef er op basis van zijn huwelijk. Het kan hem dus niet verweten worden dat hij een aantal keer is teruggekeerd naar Irak gezien hij in deze periode geen vragende partij was voor internationale bescherming. Wat betreft het tijdstip van zijn huidige asielaanvraag moet aangestipt worden dat hij duidelijk verklaard heeft dat de arrestatie van zijn broer in december 2021 de aanleiding was voor zijn huidige asielaanvraag en dat dit gebeurde op een moment dat zijn Duitse verbijfsvergunning reeds meer dan een maand verlopen was. Zo werd ook punt c) geschonden;

Dat de verwerende partij ten slotte geen rekening hield met verzoekers activiteiten voor STERK tv tijdens zijn verblijf in België tussen 2010 en 2014. Dit kan wel degelijk beschouwd worden als een activiteit in het buitenland die hem zou kunnen blootstellen aan vervolging in Irak, en hierdoor kan gesteld worden dat ook punt d) van bovenstaand wetsartikel werd geschonden;”

Wat betreft de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, laat verzoeker het volgende gelden:

“Dat de verwerende partij er niet in geslaagd is om in de bestreden beslissing op afdoende wijze te motiveren waarom:

- het huidige verzoek als een volgend verzoek werd gekwalificeerd en niet als een geheel nieuw verzoek gezien verzoekers vrijwillige terugkeer naar Irak in 2017;

- een compleet nieuwe situatie met activiteiten die hem kunnen linken aan de PKK die nog nooit aan het CGVS werden voorgelegd en waarvoor bewijzen aan de huidige aanvraag zijn toegevoegd, niet wordt beschouwd als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 §1 van de Vreemdelingenwet;

Dat de verwerende partij er verder in de motivering aanstoet aan neemt dat verzoeker in de periode 2018-2021 naar Irak is gereisd, terwijl hij op dat moment geen vluchteling was, maar verbijfsrecht had in Duitsland omwille van zijn huwelijk. Gezien zijn huidige vraag om internationale bescherming werd ingediend op 10 juni 2022 begrijpt hij dan ook niet waarom zijn eerdere reizen naar Irak relevant zijn voor zijn huidige verzoek, en een verklaring hiervoor valt ook nergens terug te vinden in de bestreden beslissing;

Dat er omwille van het negeren of verwaarlozen van dergelijke belangrijke stukken en elementen uit het asielrelaas onmogelijk gesproken kan worden van een ‘afdoende motivering’ in de zin van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.”

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden blijkens de inventaris volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

“2. EUAA: ‘Country Guidance Iraq 2022’;

3. Amnesty International: ‘Human Rights in Iraq 2022’;

4. Rudaw.net: “Twitter suspends PKK broadcaster account amid Turkey’s fresh offensive.”

3.2. Nieuwe elementen

Op 3 oktober 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie in Irak en de provincie Dohuk met inachtneming van informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, alsook van het rapport “UNHCR International Protection Considerations with

Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024, de COI Focus “*Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR)*” van 28 september 2023 en het “*Country of Origin Report Iraq: Security Situation*” van EUAA van mei 2024, als bijkomende informatiebronnen.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen beschikt. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (A) verzoekers vermeende stamp Problemen, die aan de grondslag lagen van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming, niet meer actueel zijn, dat (B) verzoekers verklaringen de Koerdische autoriteiten te vrezen omdat hij er omwille van zijn activiteiten als cameraman bij STERK tv van verdacht werd geaffilieerd te zijn aan de PKK en voor hen te spioneren, evenmin kunnen overtuigen, nu (i) hij beweert reeds sinds 2010 activiteiten als cameraman te hebben uitgeoefend, maar hierover nooit iets vermeldde bij zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming en hij reeds bij zijn terugkeer naar Irak in 2017 stopte met zijn journalistieke Facebookactiviteiten, (ii) zijn voortdurende heen en weer reizen naar Irak, op legale wijze gebruik makend van zijn eigen paspoort, een ernstige tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid en de ernst van zijn asielmotieven, (iii) het bevreemdend is dat hij toch besloot zijn activiteiten als cameraman te blijven verderzetten en zelfs nog goederen te leveren aan de PKK, wetende dat de Koerdische autoriteiten hem reeds in het vizier hadden, (iv) hij geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van zijn arrestatie of die van zijn broer en hij afwijkende verklaringen aflegt over het al dan niet bestaan van een arrestatiebevel, (v) het feit dat zijn broer na bemiddeling kon vrijkomen zonder dat verzoeker zich terug aangemeld heeft, eveneens een indicatie vormt dat de Koerdische autoriteiten het in werkelijkheid niet ernstig op verzoeker gemunt hebben, (vi) het feit dat hij als spion voor de PKK beschouwd zou worden omdat hij een laptop en brieven aan hen bezorgde louter een blote bewering is, (vii) het feit dat zijn Duitse verblijfsvergunning reeds verliep in november 2013 en hij tot juni 2022 wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees relativeert en (viii) de confrontaties tussen de PKK en de Turkse troepen waarvan hij melding maakt zich situeren in de grensregio met Turkije, maar verzoeker zich terug in Semel kan vestigen, omdat (C) de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en omdat (D) de door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht werpen op voorgaande analyse. Al deze feiten en vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissingen van het CGVS met betrekking tot verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van zijn huidig, achtste verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker er omwille van zijn activiteiten als cameraman voor STERK tv en zijn vermeende hulp aan de PKK door de Koerdische autoriteiten van verdacht te worden geaffilieerd te zijn aan de PKK en voor hen te spioneren. Verzoeker verklaart bij zijn terugkeer naar Irak in 2017 door de politie ondervraagd te zijn over zijn activiteiten bij STERK tv, omdat de Koerdische autoriteiten deze zender linkten aan de PKK. In 2018 zou verzoeker nogmaals opgeroepen zijn met vragen omtrent zijn activiteiten, waarbij hij moest beloven zich niet meer met de PKK in te laten en zich ter beschikking te stellen voor verdere ondervragingen. Verzoekers broer zou zich hierbij voor hem garant gesteld hebben. Verzoeker zou video's blijven opnemen zijn voor STERK tv en bovendien zou de PKK hem in 2018 om hulp gevraagd hebben. Verzoeker verklaart dit initieel geweigerd te hebben, maar hen nadien een aantal keer voorzien te hebben van goederen. Omdat hij zich in het oog gehouden voelde door de Koerdische autoriteiten en vreesde dat de situatie zou escaleren, zou verzoeker Irak op 9 november 2018 terug verlaten hebben. Nadien zou hij nog verschillende keren zijn teruggekeerd, en in juli 2021 zou hij op hun vraag een laptop bezorgd hebben aan leden van de PKK. Toen de Koerdische autoriteiten hiervan op de hoogte kwamen, zou verzoekers broer in december 2021 gearresteerd zijn en gedurende vijf dagen vastgehouden zijn om vervolgens, na bemiddeling, opnieuw te zijn vrijgelaten. Verzoeker vreest, wanneer hij naar Irak zou terugkeren, te worden gearresteerd en ofwel te worden veroordeeld tot een lange gevangenisstraf ofwel te worden geëxecuteerd.

Ter ondersteuning van zijn huidige, achtste verzoek om internationale bescherming legt verzoeker in de loop van de administratieve procedure volgende stukken voor: zijn paspoort, zijn Duitse verblijfskaart, kopieën van zijn Duitse duldungskaart, documenten in verband met zijn echtscheiding, zijn arbeidscontract en loonfiches van STERK tv, foto's van zijn werk als cameraman, artikels in verband met journalisten in Koerdistan en een USB-stick met foto's en video's van zijn werk als cameraman (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, 'Documenten').

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Aangaande verzoekers voorgehouden vrees voor de Koerdische autoriteiten, die hem ervan zouden verdenken geaffilieerd te zijn aan de PKK omwille van zijn activiteiten als cameraman voor STERK tv en die hem tevens zouden beschuldigen van spionage, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Vooreerst erkent het CGVS dat journalisten en mensen die in de media werken problemen kunnen ondervinden. Het is echter niet zo dat elke journalist of online activist een risico op vervolging loopt. U dient aldus aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een individuele vrees voor vervolging bestaat. U slaagt hier echter niet in. De artikels die u voorlegt met betrekking tot journalisten in Koerdistan ter staving van uw vrees voor vervolging, hebben geen betrekking op u persoonlijk (CGVS p.10-11).

Een journalistiek profiel kan in specifieke gevallen een bepaald risico met zich meebrengen. De ernst van dit risico varieert echter naargelang de specifieke kenmerken van het profiel en de activiteiten van de persoon in kwestie alsook van de welbepaalde context waarin deze zich bevindt. U beweert reeds sinds 2010 activiteiten als cameraman te hebben uitgeoefend, maar vermeldde hierover nooit iets in uw eerdere verzoeken om internationale bescherming omdat u toen een andere vrees koesterde, dewelke niet aan uw werkzaamheden was gelieerd. U vond het dan ook niet nodig deze werkzaamheden te vermelden (CGVS p.9). U stopte bovendien reeds bij uw terugkeer naar Irak in 2017 met uw journalistieke Facebookactiviteiten, uit vrees dat dit u of uw familieleden problemen zou kunnen bezorgen (CGVS p.12). Tot op heden zou u wel nog steeds uw activiteiten als cameraman blijven uitoefenen.

Verder moet worden vastgesteld dat uw voortdurende heen en weer reizen naar Irak in de periode tussen 2017 en 2021 een ernstige tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid en de ernst van de heden aangebrachte asielmotieven. Indien de problemen met de Koerdische overheid dermate ernstig waren – in die zin dat u tot op heden vreest voor uw leven – kan logischerwijs verondersteld worden dat u niet telkenmale vrijwillig zou zijn teruggekeerd naar dit land doch de kans uzelf in veiligheid te brengen met beide handen zou gegrepen hebben op één van de momenten dat u zich reeds buiten Irak bevond. Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat u de keuze maakte om steeds opnieuw, en dit op legale wijze gebruik makend van uw eigen paspoort, telkens het land in en uit te blijven reizen. Dat u daarenboven telkens probleemloos het land kon uitreizen, wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van de Koerdische autoriteiten, zoals u wil laten uitschijnen, geen sprake is (CGVS p.4, 17). Uw bewering dat de autoriteiten niet op de hoogte waren van het feit dat u vanuit Koerdistan teruggekeerd was naar Europa, is daarenboven ook zeer opmerkelijk aangezien u legaal het land verlaten had.

Het is wat dit betreft overigens zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat u, hoewel u besepte welk risico hieraan verbonden was, zowel voor u als uw familieleden, toch besloot uw activiteiten als cameraman te blijven verderzetten en zelfs ook nog goederen te gaan leveren aan de PKK, wetende dat de Koerdische autoriteiten u reeds in het vizier hadden. Dit is weinig geloofwaardig. U werd volgens uw verklaringen zelfs reeds een eerste keer ondervraagd bij uw aankomst in Irak in 2017. Enkele maanden later werd u een tweede keer ondervraagd en diende uw broer zich garant te stellen voor u. U bleef nadien nog enkele maanden in Koerdistan en kwam ook na uw vertrek naar Duitsland nog verschillende keren naar Koerdistan, zonder verder nog in aanraking te komen met de Koerdische autoriteiten (CGVS p.4-5, 13-18). Dit wijst er op dat aan minstens de ernst van uw beweerde vervolging door de Koerdische overheid omwille van uw journalistieke activiteiten en uw voorgehouden hulp aan de PKK geen geloof kan worden gehecht.

U stelt dat zowel u als uw broer, op verschillende momenten, werden gearresteerd. U kan evenwel geen enkel begin van bewijs voorleggen die uw arrestatie of de arrestatie van uw broer kan staven. Nochtans had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel degelijk expliciet melding gemaakt van een tegen u uitgevaardigd arrestatiebevel. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), beweert u echter dat er enkel mondeling gezegd zou zijn dat u diende gearresteerd te worden omdat u ervan verdacht werd spion te zijn (CGVS p.17). Dat u hierover afwijkende verklaringen aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer ten zeerste wankelen.

Het feit dat uw broer na bemiddeling kon vrijkomen zonder dat u zich terug bent gaan aanmelden, vormt tevens een indicatie voor het feit dat de Koerdische autoriteiten het in werkelijkheid niet ernstig op u gemunt hebben. Hij heeft zelfs zijn werk als peshmerga terug kunnen opnemen en het gaat goed met hem, zo stelt u.

Het feit dat u als spion voor de PKK zou worden beschouwd omdat u een laptop aan hen bezorgde en er tevens van verdacht wordt brieven te hebben bezorgd en daarom zou worden geëxecuteerd, is verder slechts een blote bewering van uwentwege dewelke u op generlei wijze hard kunt maken. Sinds de vermeende arrestatie van uw broer in 2021 werd op geen enkele manier meer duidelijk gemaakt dat u nu nog gevisieerd zou worden. Nergens haalt u aan dat uw familieleden nadien aan u gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Ze verblijven allen nog in hun oorspronkelijke regio (CGVS p.6-7, 16-19). Dit vormt dan ook allerm minst een indicatie voor het feit dat u bij terugkeer gevisieerd zou worden. Zeer frappant is ook dat u er zelfs niet van op de hoogte bent of er intussen een vonnis tegen u zou zijn uitgevaardigd. U hebt niet eens de moeite genomen zich hierover te informeren (CGVS p.18). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Het feit dat uw Duitse verblijfsvergunning reeds verliep op 13 november 2021 en dat u nadien geen verzoek om internationale bescherming indiende in Duitsland, maar wachtte tot 10 juni 2022 om in België nogmaals een verzoek in te dienen, relativeert eens te meer de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees eens te meer (CGVS p.3, 20)."

Waar verzoeker, onder verwijzing naar de "Country Guidance Iraq" van EUAA van juni 2022 en het rapport "Human Rights in Iraq" van Amnesty International met betrekking tot de situatie in 2022, in zijn verzoekschrift stelt dat er in de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met de specifieke situatie van journalisten die kritisch zijn ten opzichte van de Koerdische autoriteiten, gaat hij eraan voorbij dat, zoals in de bestreden beslissing ook expliciet en terecht wordt aangehaald, niet elke journalist of persoon die in de media werkt een risico op vervolging loopt, maar verzoeker in zijn hoofde een individuele vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Waar hij in dit kader verwijst naar zijn werk "*als cameraman voor een zender die uitgesproken kritisch is voor de Koerdische autoriteiten en beschouwd wordt als een spreekbuis van de PKK*", benadrukt de Raad dat verzoekers werk op zich niet in twijfel getrokken wordt, maar er geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas dat hij hierdoor problemen zou gekend hebben met, en als spion gezien zou worden door, de Koerdische autoriteiten.

Aangaande het feit dat hij verschillende keren terugkeerde naar Irak, betoogt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in Duitsland verbleef op basis van zijn huwelijk en hij er niet om internationale bescherming vroeg, waardoor hij van mening is dat het hem niet verweten kan worden dat hij een aantal keren terugkeerde naar Irak "*gezien hij in deze periode geen vragende partij was voor internationale bescherming*". Zo verzoeker inderdaad in Duitsland niet om internationale bescherming vroeg, neemt dit niet weg dat zijn heen en weer reizen naar Irak een tegenindicatie is voor de geloofwaardigheid en de ernst van zijn vrees, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht overweegt. De Raad merkt op dat verzoeker volgens zijn verklaringen voor de eerste keer door de politie werd ondervraagd in 2017, na een lange tijd buiten Irak geweest te zijn, en hierna nog verschillende keren werd bevraagd over zijn activiteiten voor STERK tv en mogelijke spionage voor de PKK en dat hij door de Koerdische autoriteiten in het vizier werd gehouden. In deze omstandigheden kan er van verzoeker verwacht worden dat hij, indien de problemen die hij met de Koerdische autoriteiten had dermate ernstig waren als hij beweert, niet meermaals vrijwillig zou terugkeren naar Irak, en dit op legale wijze met zijn paspoort, waardoor de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn aankomst en vertrek. Onder welk statuut hij in Duitsland verbleef, is hierbij niet van belang. Evenmin is het feit dat de arrestatie van zijn broer de aanleiding was voor zijn huidige asielaanvraag in dezen cruciaal, aangezien verzoeker reeds lang voor de voorgehouden arrestatie van zijn broer in december 2021 op de hoogte was van het feit dat hij in het oog werd gehouden door de autoriteiten en hij reeds zelf ondervraagd en vastgehouden werd. Wat betreft zijn betoog in zijn verzoekschrift dat hij niet begrijpt waarom zijn eerdere reizen relevant zijn voor zijn huidige verzoek, aangezien deze plaatsvonden voor het indienen van zijn huidige verzoek om internationale bescherming in 2022, herhaalt de Raad dat zijn problemen reeds in 2017 begonnen, en het in die zin niet logisch is dat verzoeker steeds terugkeert naar de regio waar hij gevaar zou lopen en de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn aanwezigheid. Waar verzoeker nog hekelt dat de commissaris-generaal geen rekening hield met zijn activiteiten voor STERK tv tijdens zijn verblijf in België tussen 2010 en 2014, merkt de Raad op dat verzoeker naar aanleiding van deze tewerkstelling geen specifieke problemen of vrees aanhaalt. Bijgevolg slaagt verzoeker er met voorgaand betoog niet in bovenstaande analyse van de commissaris-generaal, die pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten.

Voorts stelt verzoeker nog in zijn verzoekschrift dat hij niet begrijpt dat er geen sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aangezien hij in het kader van huidige verzoek om internationale bescherming "*compleet nieuwe feiten*" aanhaalt die nooit eerder zijn besproken en "*hierbij bewijsstukken toevoegt die deze werkzaamheden onherroepelijk bevestigen*". Te dezen wijst de Raad erop dat de parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat de kans om voor internationale bescherming in

aanmerking te komen in de zin van voormeld artikel van de Vreemdelingenwet onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijskrachtig voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen (*Parl. St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). Uit bovenstaande analyse is gebleken dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn beweerde problemen met, en vrees voor, de Koerdische autoriteiten, die hem ervan zouden verdenken voor de PKK te spioneren omwille van zijn activiteiten bij STERK tv en door hem geboden hulp aan de PKK, *in concreto* aannemelijk te maken en dat hij ter staving hiervan geen sluitende bewijsstukken heeft neergelegd. In deze omstandigheden heeft de commissaris-generaal dan ook niet onterecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers achtste verzoek om internationale bescherming. Dat deze nieuwe elementen betrekking hebben op gebeurtenissen die plaatsvonden in het jaar 2021 en verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming bijna vijf jaar voor het huidige werd ingediend, zoals verzoeker aanvoert, doet hieraan geen afbreuk. Het loutere feit dat verzoeker na het afsluiten van zijn vorig verzoek in 2017 vrijwillig naar Irak is teruggekeerd en dat zich daar gebeurtenissen zouden hebben voorgedaan op grond waarvan hij zijn huidige verzoek heeft ingediend, die geen verband houden met de redenen voor zijn voorgaande verzoeken, verandert niets aan het feit dat het *in casu* om een achtste (of zevende volgend) verzoek om internationale bescherming gaat, in welk geval artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat de commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken en bij gebrek daaraan het verzoek niet-ontvankelijk verklaart. De bevoegdheid om een volgend verzoek niet-ontvankelijk te verklaren wanneer er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt de commissaris-generaal uitdrukkelijk verleend door artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van die wet. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift van mening is dat de ontvankelijkheid van zijn huidig volgend verzoek niet mocht worden onderzocht en dat dit verzoek meteen ten gronde diende te worden behandeld, beperkt hij zich tot loutere wetskritiek, die buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Verder licht verzoeker niet toe welk belang hij heeft bij deze kritiek, nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat hij de gelegenheid heeft gehad om de door hem aangebrachte nieuwe elementen uitgebreid toe te lichten tijdens een persoonlijk onderhoud op het CGVS en uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat deze nieuwe elementen door de commissaris-generaal ten gronde werden beoordeeld. Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Aangaande de door verzoeker neergelegde documenten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“De overige door u neergelegde documenten vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. Uw paspoort (d.d. 10/6/’20), uw Duitse verblijfskaart (d.d. 13/8/’20) en de kopieën van uw Duitse duldungs-kaart (d.d. 2/12/’21) en de documenten in verband met uw echtscheiding tonen louter uw persoonsgegevens aan, doch deze elementen staan in voorgaande niet ter discussie. Uw arbeidscontract en loonfiches van STERK tv, de foto’s van uw werk als cameraman en de usb stick met foto’s en video’s van uw werk als cameraman, betreffen uw beroepsactiviteiten en werkzaamheden als cameraman. Zoals reeds opgemerkt wordt er niet getwijfeld aan uw profiel als cameraman. De voorgelegde documenten tonen echter niet aan dat u Irak, omwille van nood aan internationale bescherming, diende te verlaten dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren. Volledigheidshalve kan aan dit nog worden toegevoegd dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).”

Verzoeker hekelt in zijn verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het gegeven dat zijn werkzaamheden hem door de aard van zijn werkgever in de problemen kunnen brengen. In dit verband merkt de Raad op dat er niet wordt getwijfeld aan verzoekers tewerkstelling op zich, en evenmin betwist wordt dat journalisten en mensen die in de media werken problemen kunnen ondervinden omwille van hun job. Deze tewerkstelling op zich is echter niet voldoende, daar verzoeker bovendien dient aan te tonen dat er in zijn hoofde een individuele vrees voor vervolging bestaat. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt betreffende de door hem beweerde problemen, zijn arrestatie of die van zijn broer. Dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de door hem voorgelegde documenten, kan dan ook niet worden aangenomen.

Waar verzoeker nog verwijst naar algemene informatie over journalisten en mediawerkers in Irak, herhaalt de Raad dat verzoeker de vrees die hij in dit verband stelt te koesteren *in concreto* aannemelijk dient te maken, waartoe hij, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen, kan aan verzoekers voorgehouden vrees om bij terugkeer naar zijn land en regio van herkomst door de Koerdische autoriteiten te worden

gearresteerd en opgesloten of vermoord, op beschuldiging van banden met en spionage voor de PKK, geen geloof worden gehecht. Dit kan derhalve *in casu* niet worden beschouwd als een nieuw element dat verzoekers kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker volgend pertinent motief van de bestreden beslissing, dat steun vindt in het administratief dossier, niet betwist en er aldus geen afbreuk aan doet:

“Wat betreft de confrontaties tussen de PKK en Turkse troepen waarvan u melding maakt, dient te worden opgemerkt dat dit zich situeert in de grensregio met Turkije. U kunt zich echter terug in Semel vestigen, waar u vroeger hebt verbleven en waar zich momenteel ook nog steeds een deel van uw familieleden bevinden, zonder daar problemen te ondervinden (CGVS p.4-7, 14).”

Wat betreft het eventuele risico in hoofde van verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *“UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van januari 2024, bijgebracht door de verwerende partij bij haar aanvullende nota van 3 oktober 2024, als uit de *“Country Guidance Note : Iraq”* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *“Country Guidance Note: Iraq”* van EUAA van juni 2022 (p. 190-192).

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Dohuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de provincie Dohuk de mate van het willekeurig geweld hoog is, zodat een lager niveau van individuele elementen vereist is om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar Dohuk terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Dohuk. Er blijken verder geen elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Bijgevolg kan de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst in hoofde van verzoeker niet worden beschouwd als een element dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Een schending van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal het huidige, achtste verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. De Raad stelt verder vast dat verzoeker er met voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en

argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke. Gelet op hetgeen *supra*, onder punt 3.3.3. is uiteengezet, kan niet blijken dat de commissaris-generaal *in casu* geen rekening heeft gehouden met de elementen vermeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, waarvan de schending aldus niet wordt aangetoond.

3.3.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.3.6. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT